Ankenævnet *for* Forsikring

Den 24. oktober 2018 blev i sag nr. 92163:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 04/04 2018 til nævnet har klageren bl.a. anført:

> **"Kort redegørelse:**
> Her er tale om 2 sager mod mit forsikringsselskab TRYG. Samme policenr. dog 2 forskellige skader. Jeg mistede min biceps sene i venstre skulder 17 februar 2017 og Tryg afviser af yde erstatning. Venstre skulder opereres i forbindelse med påhæftning af biceps senen og jeg er tilkendt et varigt mèn på 8% grundet denne nye operation i skulder fra Ankenævnet, men Tryg vil ikke anerkende dette.
> …
> **Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?**
> Jeg vil have 100% erstatning for de skader jeg er påført i min venstre skulder - min biceps der 'røg' og blev sat fast og desværre slap igen, samt de yderligere gener jeg nu har i min venstre skulder ved at jeg ingen biceps har i skulderen, samt der er 'rodet' endnu mere rundt i den efter tidligere operation i 2012. Min venstre skulder og arm er 60% retarderet og ikke brugbar længere."

I bilag til klageskemaet har klageren bl.a. anført:

> "**Skadenr.[…], venstre biceps.**
> Jeg kan ikke acceptere Tryg's fastsættelse af varigt mén til under 5 procent, som begrundet i Tryg's breve, men fastholder min opfattelse, at det varige mén henhører under pkt. D.1.8.4 i mén-tabellen, svarende til min. 10 procent som anført af mig i foreliggende korrespondance til Tryg. En dækningsberettiget skade.
> Hertil skal lægges det varige psykiske men, hvorefter det samlede erstatningsbeløb andrager i alt 20 procent.

I henhold til forsikringsbetingelserne har jeg dækning for psykiske mén i forbindelse med et fysisk mén.
Ankenævnet for forsikring har tidligere afgjort en sag vedr. ruptur af biceps se bl.a. sag 84.579. Dette til fordel for klageren.

Skadenr. […], venstre skulder.
Tryg's begrundelse for at afvise accept af en méngrad på 8 procent må jeg afvise, idet den tager udgangspunkt i et tidligere, afgjort skadeforhold, jævnfør Tryg-brev af 16-02-2018.
AES vurderer deres fastsættelse til 8 procent på grundlag af den skadesituation, jeg befinder mig i for nærværende og som alene hviler på det behandlingsforløb, jeg har været igennem konsultativt, operativt og genoptræningsmæssigt siden primo 2017.
Med andre ord resultatet af et nyt og forværret skadeforhold udviklet over et tidsforløb på ca 5 år. En ny skadesituation.
Det er dette nye forløb/situation, der nu fastsættes til en varig méngrad på 8 procent, som skal tilgodeses i overensstemmelse hermed erstatningsmæssigt.
Jeg kan godkende denne fastsættelse under forudsætning af, at den psykiske varige méngrad ligeledes tillægges ovennævnte sats og bringer den samlede varige méngrad på 16 procent."

Selskabet har i brev af 7/6 2018 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Tvisten vedrører méngradens størrelse herunder årsagssammenhæng.

Sagsfremstilling:
Kunden anmeldte, at hun den 3. marts 2012 havde fået en skade i venstre skulder som følge af, at hund havde rykket i snor hvorved hun var faldet ned på sin venstre skulder.

Vi indhentede sagens lægelige akter og vurderede på baggrund af disse det varige mén til 20%. Dette oplyste vi kunden om i brev af 28. juni 2013.

Kunden ønskede i 2015 at få genoptaget sin sag på grund af forværring. Vi fastholdte imidlertid vores afgørelse og henviste til, at sagen kunne forelægges for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (fremover benævnt AES).

Kunden ønskede igen i 2017 at få genoptaget sin sag og fremlagde i den forbindelse nye lægelige akter. Sagen blev gennemgået i samråd med vores lægekonsulent, men vi vurderede, at de nye lægelige akter ikke gav os grundlag for at hæve méngraden.

Kunden var utilfreds, hvorfor sagen blev forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). AES vurderede det varige mén til 8%, jf. udtalelse af 23. januar 2018. Da vi tidligere havde fastsat méngraden til 20 % foretog vi os ikke yderligere i sagen.

Kunden ønskede efterfølgende at få hævet méngraden, idet hun ikke mente, at der var taget højde for, at hun også, som følge at ulykkestilfældet, havde fået et psykisk varigt mén. Vi har ved brev af 5. marts 2018 meddelt kunden om, at vi ikke mener, at hændelsen er egnet til at forårsage et psykisk varigt mén.

3. 92163

Den 8. marts 2017 modtog vi en skadeanmeldelse fra vores kunde, hvoraf der fremgik følgende:
'Jeg skulle lægge dynebetræk på min store dyne, og da jeg løfter dynen for at ryste betrækket på plads, lyder et gigant smæld fra min biceps sene i v. skulder, og biceps blev med det samme forvandlet til en popeye muskel.'

Vi vurderede at det at putte betræk på en dyne (selvom den er stor og vejer 2 kg.) ikke i sig selv er nok/egnet til at forårsage en personskade i form af en overrivning af bicepssenen i venstre skulder. Ifølge forsikringsbetingelserne skal hændelsen/bevægelsen i sig selv kunne forårsage skaden førend vi kan anerkende. Dette meddelte vi kunden om i brev af 13. juni 2017.

Kunden vendte ved mail af 16. august 2017 tilbage, idet hun var uenig i vores vurdering af sagen.

Vi besluttede derfor at betale en forelæggelse for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring således at vi kunne få en uvildig vurdering af sagen.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring udtalte den 24. januar 2018, at de vurderede det varige mén til mindre end 5% og begrundede dette på følgende måde:
…
Da Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kom til samme resultat som os, foretog vi os ikke yderligere i sagen, hvilket vi meddelte kunden om i brev af 24. januar 2018.

Kunden vendte herefter tilbage, idet hun var uenig i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vurdering af sagen. Hun mente at méngraden nærmere var 20% og at der også skulle tages højde for de psykiske gener, som hun havde pådraget sig i forbindelse med skaden.

Vi vurderede imidlertid ikke, at det at ryste betrækket på plads på en dyne er egnet til at forårsage et psykisk varigt mén. Vi henviste til udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 24. januar 2018 og havde i øvrigt ikke yderligere bemærkninger til sagen.

Vurdering
Efter modtagelse af klagen, har vi gennemgået sagerne på ny.
Vi fastholder imidlertid, at vi har behandlet begge kundens sager korrekt og har udbetalt en erstatning svarende til en méngrad på 20 % for skulderskaden fra den 3. marts 2012 og en méngrad på mindre end 5% for skulderskaden i 2017.

Efterfølgende har Arbejdsskadestyrelsen som uvildig instans, bekræftet, at de af os fastsatte méngrader er korrekte, jf. deres udtalelser af henholdsvis 23. januar 2018 samt 24. januar 2018."

Klageren har i brev af 9/6 2018 bl.a. anført:

"AES fastsætter en méngrad på 8% på baggrund af og alene relateret til den forværring og tilstand, min venstre skulder har i dag og ikke i 2012 - den gang fastlagt til 20% af Tryg.
Sammenlagt ialt 28% for hele det fysiske skadeforløb 2012 til 2017. Iøvrigt har jeg accepteret AES's vurdering af yderligere 8%."

Selskabet har i brev af 26/06 2018 til nævnet bl.a. anført:

> "Vi skal for god ordens skyld bemærket at sagerne er behandlet uafhængigt af hinanden samt at vi har vurderet méngraden i sagen fra 3. marts 2012 til 20 % hvorimod Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i deres udtalelse af 23. januar 2018 har vurderet méngraden til 8%. Der er ikke tale om at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har givet 8% oveni i de 20 % således at méngraden samlet set er 28 %."

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vedrørende ulykken den 23/1 2012 i udtalelse af 23/01 2018 bl.a. anført:

> "Grundlaget for vores vurdering:
> [Klager] gik den 3. marts 2012 en tur med hunden i skoven, mødte en bekendt og stod og snakkede imens hunden legede.
>
> Hun trådte et skridt til siden for ikke at blive væltet af hunden som valgte at skifte retning, hvorved [klager] alligevel faldt uheldigt over hunden og direkte ned på den venstre skulder.
>
> Hun var efter et par dage ved egen læge og af notat herfra fremgår, at der på det tidspunkt var kraftige smerter på forsiden af skulderen og at hun stort set ikke kunne undersøges grundet smerter.
>
> Der er ikke ved kontakt til læge nævnt noget om hovedtraume ved faldepisoden, men ved konsultation forud for aktuelle uheld den 16. januar 2012 er der nævnt fald med slag i bag hovedet for 10 dage siden.
>
> [Klager] fik foretaget MR- scanning af den venstre skulder og denne viste delvis læsioner af sener i denne og man foretog operation den 18. juni 2012.
>
> I efterforløbet har der været fortsatte gener og hun har trænet skulderen relevant.
>
> Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klager] har gener efter venstresidig rotatorcuffskade og efterfølgende operation.
>
> Der er umiddelbart i efterforløbet beskrevet mange smerter og funktionsnedsættelse. Efter genoptræning er der fortsatte smerter, men ved den objektive undersøgelse hos speciallæge den 11. juli 2013 findes der flektion og abduktion nedsat, men kun til 170 grader.
>
> Det bemærkes således, at bevægeligheden præsteres særdeles varierende.
>
> Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:
>
> Efter tabellens punkt D.1.5.11 vurderes forandringer i skulderleddets rotatorsener med daglige, belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed, til 8 procent.

På baggrund af ovenstående og i sammenligning med méntabellens punkt D.1.5.11 er det således vores vurdering, at generne i relation til aktuelle falduheld skal vurderes til en méngrad pa skønsmæssigt 8 procent.

Vi vurderer derfor, at uheldet den 3. marts 2012 har medført et varigt men på 8 procent.

Vi er opmærksomme på, at [klager] ligeledes beskriver klager i form af konstant tinnitus, sløret syn, låst fornemmelse i venstre side af nakken, samt nedsat korttidshukommelse og svimmelhed. Det er dog ikke dokumenteret, at der har været et hovedtraume ved aktuelle uheld, i hvilken forbindelse bemærkes, at der i følge oplysninger fra egen læge har været hovedtraume i starten af januar 2013 forud for aktuelle uheld.

Det er således vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng imellem aktuelle uheld og ovenstående gener fra hoved og nakke. Disse gener må tilskrives andre forhold."

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vedrørende ulykken den 17/2 2017 i udtalelse af 24/01 2018 bl.a. anført:

"Grundlaget for vores vurdering:
[Klager] løftede den 17. februar 2017 en dyne, da hun skulle lægge dynebetræk på og mærkede et smæld fra bicepssenen ved den venstre skulder.

Hun blev efterfølgende set på … den 27. februar 2017 og af notat herfra fremgår, at hun den 6. februar 2017 havde fået injektion i senen med depomedrol, men efter en uge oplevede hun et smæld, da hun var ved at rede seng og bemærkede 'popeye' konfiguration af biceps musklen.

Den 23. marts 2017 fik [klager] foretaget operation med oprensning og påpladssyning af overrevet bicepssene, som i efterforløbet er genoptrænet.

Det fremgår af sagens øvrige oplysninger, at [klager] forud for aktuelle uheld den 17. januar 2017 blev set ved ortopædkirurg.

Af notat herfra fremgår, at [klager] igennem længere tid havde haft tiltagende gener fra den venstre skulder og at man ved ultralydsskanning i maj 2016 havde fundet en inflammeret bicepssene, hvilket man havde behandlet med blokade med beskeden effekt.

Der er den 17. januar 2017 beskrevet markant tiltagende gener over nogle måneder og [klager] kunne ikke ved undersøgelsen løfte armen frem eller til siden.

Ved vurderingen at det varige mén har vi noteret os, at [klager] har gener fra den venstre skulder, bicepssene, albue og nakke med stærke smerter og bevægeindskrænkning, samt nedsat kraft.

Vi har lagt vægt på, at der ved uheldet er beskrevet en læsion af bicepssenen efter steoidblokade under en hverdags-manøvre, som en rask skulder vil kunne klare.

> Vi har herudover lagt vægt på, at der er beskrevet svære forudbestående degenerative forandringer i seneapparatet omkring skulderen og der forud for aktuelle hændelse har været gener fra samme venstre skulder.
>
> Den beskrevne ruptur af bicepssenen, kan således ikke tilskrives hændelsen, men må tilskrives andre forhold herunder den forudbestående svækkelse af senen.
>
> Vi vurderer derfor, at hændelsen den 17. februar 2017 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent."

Det fremgår bl.a. af lægeattest til rehabiliteringsteam af den 9/3 2018:

> "2.1. Praktiserende læge
> 2.2. Relevante helbredsforhold
> Psykisk har patienten mens jeg har kendt hende været i behandling for depression flere gange, lidt af stress, belastningsreaktion og været sygemeldt grundet dette.
> Umiddelbart fremstår patienten fysisk og psykisk sund og rask med normal bevægelighed og hun mener ikke selv ovenstående problemer vil forhindre hende i at påtage sig et job dog uden særlige fysiske belastninger.
> …
> 2.4. Lægens kommentarer til patientens opfattelse af eget helbred
> Min bekymring går på hendes lidt skrøbelige sind og manglende stabilitet. Jeg tror hendes største problem er psyken. "

En tværfaglig smerteklinik har i tværfaglig statusrapport af 15/5 2018 bl.a. anført:

> "Det vurderes, at pt er god til at håndtere sine smerter, hun har allerede deltaget i mange former for behandling, bl.a. psykologbehandling, og hun har hverken søvnproblemer, kognitive vanskeligheder eller emotionelle problemer.
> …
> Det vurderes derfor, at der hverken er behov for deltagelse i smerteskole eller et individuelt psykologforløb."

Nævnet udtaler:

Skaden i venstre biceps:

Klageren fik den 17/2 2017 en skade i venstre biceps, idet der skete en ruptur i bicepssenen i venstre skulder. Klageren har oplyst, at dette skete, da hun skulle lægge dynebetræk på sin store dyne og i den forbindelse skulle ryste betrækket på plads.

Klageren ønsker, at skaden af 17/2 2012 i venstre biceps fastsættes til en méngrad på 20 procent, da der er et psykisk og fysisk mén.

Selskabet har afgjort, at skaden af 17/2 2012 i venstre biceps skal fastsættes til en samlet méngrad på under 5 procent.

Efter en gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 24/1 2018, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 24/1 2018, har vurderet, at den beskrevne ruptur af bicepssenen ikke kan tilskrives hændelsen, men må tilskrives andre forhold, herunder den forudbestående svækkelse af senen.

Skaden i venstre skulder:

Klageren har efterfølgende fået en forværring af en eksisterende skade fra en ulykke 3/3 2012 i venstre skulder, da bicepssenen ved operation skulle sættes på plads, hvilket resulterede i et længere behandlingsforløb og yderligere gener i venstre skulder.

Klageren ønsker, at forværring af skaden af 3/3 2012 i venstre skulder fastsættes til en méngrad på 16 procent, da der er et fysisk og psykisk mén. Klageren ønsker, at de 16 procent skal lægges oveni selskabets tidligere vurdering på 20 procent, således at méngraden bliver på i alt 36 procent.

Selskabet har vurderet méngraden i venstre skulder til 20 procent og anfører, at vurderingen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er en samlet vurdering af skaden og dens forværring, og derfor skal den ikke lægges oveni selskabets tidligere vurdering.

Nævnet bemærker indledningsvis at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 23/1 2018 har vurderet den samlede méngrad for ulykken af 3/3 2012, hvormed skaden og dens forværring har en méngrad på i alt 8 procent.

8. 92163

Efter en gennemgang af sagen, herunder de lægelige akter og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings udtalelse af 23/1 2018, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i udtalelse af 23/1 2018, har vurderet, at forandringer i skulderledets rotatorsener med daglige belastningsudløste smerter og let nedsat bevægelighed udgør en méngrad på 8 procent efter méntabellens punkt D.1.5.11.

Psykisk mén:

Nævnet bemærker, at det er den, der rejser krav, der skal bevise, at der er årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og de anførte gener. Dette indebærer derfor, at klageren skal bevise, at ulykkestilfældet ved begge skader er egnet til at fremkalde psykiske gener.

Nævnet finder herefter, at klageren ikke har sandsynliggjort, at ulykkesforløbene ved de to skader er egnet til at fremkalde et psykisk varigt mén.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

_____

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand